

5.

Józef Mehoffer

"Zmrok w sadzie", 1909

Cena: 231 000 zł

olej/plótno, 43 x 74,5 cm

sygnowany p.d.: 'Józef Mehoffer'

na krośnie malarskim nalepka wystawowa Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie, fragmentarycznie zachowana nalepka Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Krakowie oraz nalepka z numerem: '55', na odwrociu orzeczenie Leszka Ludwikowskiego z dn. 19 czerwca 1970 roku

Podatki i opłaty

- Do kwoty wylicytowanej doliczana jest opłata aukcyjna. Stanowi ona część końcowej ceny obiektu i wynosi 18%.

Esej

Osobowość artystyczna Mehoffera, ukształtowana pod wpływem secesji i postulatu przemiany życia poprzez sztukę, znalazła swoją manifestację w projekcie ogrodu malarza stworzonego przez artystę w Jankówce koło Wieliczki. Dworek, w którym Mehoffer mieszkał od 1907 do końca trzeciej dekady XX wieku, stanowił rodzaj idealnej rezydencji. Artysta zaprojektował ogród obliczony na malarskość efektów krajobrazowych. W Jankówce powstał ogród kwiatowy, ale też park z usypanymi tarasami opadającymi ku pobliskiej rzece. Z owego rajskiego ogrodu pochodzą najznakomitsze kreacje pejzażowe artysty, np. obraz „Czerwona parasolka” (1917, Muzeum Narodowe w Krakowie). U źródeł serii ogrodowych płócien artysty leży emblematyczny „Dziwny ogród” (1903, Muzeum Narodowe w Warszawie) przedstawiający rodzinę malarza podczas wakacyjnego pobytu w Siedlcu. Podobnie jak w warszawskim obrazie, w prezentowanej kompozycji „Zmrok w sadzie” malarz przedstawił analogiczną przestrzeń sadu. Zmienił się jednak nastrój: artysta wybrał skrajną, „stimmungową” porę dnia, osiągając symbolistyczny nastrój bliski kompozycjom Władysława Podkowińskiego i Józefa Pankiewicza z lat 90. XIX wieku. Syntetycznie ujęte partie murawy i nieba poprzecinane są rozwichrzonymi koronami drzew owocowych. Symboliczną aurę krajobrazu potęguje światło i paleta barwna: zgaszone, jakby matowe. Artysta ożywił scenę, umieszczając w niej postaci czarnego kota, który przywodzi na myśl podobne zwierzę z plakatu Théophile’a Steinlena wykonanego dla paryskiego kabaretu „Le Chat Noir”.

Pochodzenie

- kolekcja prywatna, Warszawa